

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Поодиноке число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят о год. 6-їй пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Відокремішненє Галичини.

Недавно кинули німецькі сторонництва оклик: «Los von Galizien!», а Вольф і Шенерер поставили дня 23. с. м. внесенє в парламенті на відокремішненє Галичини від других країв Австрії. Чому стремлять Німці до сеї ціли? — річ відома. Они хотять позбутися раз на все з віденського парламенту галицьких послів, щоби тим легше запанувати над другими славянськими народами. Німці не позбули ся ще мрії згерманізованя славянських земель.

Оклик, взиваючий правительство до відокремішненя Галичини, не новий. Коли в 70-тих роках Поляки по звістнім оклику: «Ranie, przu Tobie!» стали панамі ситуації в Галичині, вставили тоді в свою програму жаданє відокремішненя Галичини, бо їм здавалось, що в сеї спосіб стануть они в Галичині виключними панамі. Сему жаданю противив ся тоді з Поляків один одинокий Фр. Смолька, пізнійший президент державної ради, але Поляки за се мало не назвали его зрадником. А однак показало ся, що Смолька був вже тоді чоловіком дуже практичним і розумним, що в відокремішненю Галичини бачив єї матеріальну руйну.

Нині опирають ся Поляки всіма силами сій нещасливій ідеї, з виїмкою одних польських людовців. Розглянемо ся, яким аргументом руководять ся людовці. Недавно появиля ся в їх органі «Kuryer-i Lwow-sk-im» статя, а в ній вичитали ми реченє: «Будемо могли піднести ся економічно; лише по відокремішненю Галичини, по замкненю границі для віденської і иньшої тандити, може піднести ся промисл і торговля». Як бачимо, польські людовці через відокремішненє розуміють не лише політично-адміністраційну відрубність, але також торговельно-цлову. Автор статії є певний, що в Галичині піднесе ся промисл і тор-

говля, коли Галичина замкне ся митовими запорами. Забув однак автор, що коли би прийшло до такої відрубности, то тоді треба числити ся з конечности розвязаня питання валюти, що є квестією загального кредиту а разом підставою економічної незалежности, що надає свободу в заключуваню торговельних трактатів. Забув також автор, що если продукція має бути незалежною від заграниці, мусить мати відповідні засоби сирих матеріалів. Ново powstaючий промисл може опирати ся або на сильно розвиненій спосібности консумованя власної суспільности, а тоді продукує для своїх, або працює на експорт. В першім разі мусіла би суспільність бути засібна. Продукція на експорт можлива є тільки при сприяючих торговельних договорах, а тим самим виключає всяку борбу митову, якою є охота відскремлення ся, зглядно утвореня мита, що має протегувати цілу внутрішню продукцію.

Коли би Галичина на случай відокремішненя, стреміла до утвореня власної валюти, то могла би се бути виключно валюта кредитова, а зглядно паперова. В внутрішнім обороті она могла би сповняти задачу уможливленя обороту дїбр і продуктів, але за границею стрінула би она недовіре, що обявляє ся знижкою курсу і жаданєм висних процентів від льюкованих капіталів. Та низша вартість валюти відбиває ся в першій ряді на промислі, о скільки сей зневоленій заосмотрювати ся в сирі плоди з заграниці. Висока процентова стопа не буде ділати додатно на піднесенє приватного підприємства.

Додамо, що Галичина на власних капіталістах опирати ся не може, бо она не була в силі удержати у власних руках природного богатства в копальнях, бо она до експлоатації нафти і земного воску допустила чужих капіталістів. Чужі капіталісти мусять уважати Галичину тереном до визиску, а тим самим і услуги їх для краю не можуть нести пожитку. Притисне-

на до стіни конечностию розвязаня валютного питання, Галичина мусіла би попасти в залежність, що відбила би ся на економічних відносинах більше умно, ніж єї дотеперішня залежність.

Відрубність під зглядом торговельно-митовим була би першим товчком для сусідних держав до визисканя єї фінансової немочи. Тоді не Галичина диктувала би услівя торговельних трактатів, але мусіла би годити ся на такі, які би їй жертвовано. Галичина тим самим зійшла би до підряднійшої ролі, чим балканські держави, бо не мала би навіть надій на союзника, будучи звязаною з Австрією.

Відокремішненє Галичини позбавило би єї на довгі літа не лише можности економічного розвою, але мусіло би обнизити навіть теперішний стан загального добробуту, а для кляс, що живуть з праці, з причини певної стагнації і браку дешевого кредиту було би навіть згубне.

Такі, впрочім дуже справедливі заміти піднесено з польської сторони против виводів органу людовців. Як бачимо отже під зглядом економічним Галичина не була би в силі розвинути ся.

Під зглядом національним при відокремішненю Галичини зискали би лише Поляки. Навіть при високім інтелектуальнім розвою руского народа в соїмі галицьким не мали би Русини, правдоподібно, більшости, бо в руках польських є торговельні палати, більша посілість і значна часть міст. Русини мусіли би тут зістати майже в такій позиції, в якій є Чехи на Мораві, де в соїмі більшість по стороні німецькій, хоть ческого народу живе там не в порівнаню більше, як німецького.

От до якого раю ведуть нас Німці, на котрих напі опозиційні послі покладали таку надію.

3
ГЕНРИК ПОНТОПІДАН.

Кладовище.

(Конець).

Коли і Елисавета присунула ся, дивили ся хвилину всі троє — потім глянули на себе у німім зачудованю, коли тимчасом мала Лютка зісвила, торгала судорожно спідницю мамі.

— Чия-ж се? — пробормотів нарешті молодий гробовим голосом.

— Се не може бути її — відповів другий.

Вона була маленька, правда, Елисавето?

— Так, мала три роки — відповіла.

— Так, то не тут лежить?

— Не знаю, звонарева Ганна говорила...

— Ага! — крикнув нараз той, що стояв у гробі і простягнув руку в гору. — Маю його... Та-ж се старий Ляре Бред.

— Хто-ж се такий? — поспитали ті обов.

Не пригадете собі, Елисавето?... Тесть Андрія Мортена, той старий з деревляною ногою, що пішов пізнійше до закладу для старців і умер на віспу. Він лежав перед вашою дівчи-

ною. Не можете пригадати собі, Елисавето?... Так, так, рішучо, я ховав її сам.

Елисавета потрясла головою. Не тямиля ніщо...

Грабар плюнув у долоню, ликнув собі з фляшки, що стояла в куті гробу, та почав копати завзято... і з поміж грудок землі, каміня, останків з труни та костей старого чоловіка, показали ся по хвилині маленькі, тонкі кости дитини.

Елисавета стояла спокійно, троха поблідла і водила зором за кожним правильним рухом лопати з темного долу на денне світло. Лише коли побачила викинену зі землі стяжочку, яку як здавало ся, пізнавала, потрясла нею дрож, а по хвилині, коли глянула на кучері сухого, темнього, рудого волося, здавало ся їй, що виринув перед нею нараз живий образ дитини і кілька грубих сльоз покотило ся по її зморщеним лиці.

Заходячи ся від плачу, клякла при гробі і почала збирати обережно кусник по куснику кости дитини у фартух.

Коли скінчила, похилила ся над нею налякана Лютка, та поспитала шепотом.

— Мамо, чи се сестричка Ганна Метта?

Але у сій самій хвилині заскрипіли завіси цментарних воріт; звонариха Ганна влетіла з чотирма селянами з кошілем їди і фляшками пива. Всі вони були червоні та задихані.

— Мусите забрати ся відси! — йдуть!... крикнув один з прибувших до грабарів, коли звонариха отвирала тимчасом звиницю, де всі пеззли... За хвилину загуділи далеко по долині перші звуки глибоких, металічних звонів похоронних (за чотири марки і вісім шилінгів).

З долини йшов справді похорон через село, пристроєне хоруграми, крок за кроком, віз за возом; на переді сама труна, прибрана цвїтами на новопомальованім возі на ресорах, далі карита пароха і решта. В святочно сумнім поході сунув ся похорон поволи поміж веселими полями, де здивовані корови та вівці визіплювали очи на се чудо. Всі жінки у чорних очіпках, з вінцями у руках, муштини, з виїмкою пан-отця, з папіросками в устах, які закурили собі зараз по добрім сніданю.

Минула майже година, заки всі дійшли до церкви.

Тимчасом Елисавета випорпала у віддаленім кутику під цментарнім муром троха землі із під трави та зі сльозами у очах заховала

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1899.

(Привід і відвід поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова
посп.	особ.		посп.	особ.	
приходить	о годині		відходить	о годині	
	6:10	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Станиславова	1:55	6:20	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
	6:50	з Брухович, від 7. мая до 10. вер. включно	2:08	6:15	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
	7:10	з Зимної-води	2:45	6:30	" " " " " " " " " "
	7:40	з Янова	8:30	6:30	до Іцкан (Галацу, Ясс, Букарешту) Сучави
	7:55	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
	7:44	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		9:10	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 12. вер.)
	8:05	" " " " " " " " " "		9:25	до Янова
	8:15	з Сокала, Рави рускої		9:35	до Підволочиск, Бродів, Гусятини дв. Підз.
1:30	9:00	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.		9:53	" " " " " " " " " "
	11:15	з Ярослава і Любачова		10:10	до Белзця, Рави рускої, Сокала і Любачова
1:50	11:55	з Іцкан, Чернівців і Станиславова		12:50	до Янова від 1. липня до 15. вересня вкл.
	1:01	з Янова			тільки в неділі і свята
	1:40	зі Скольного, Стрия, а з Лавочного тільки		2:15	до Брухович тільки від 1. липня до 10. ве-
		від 7. вер. до 15. пад. включно			ресня включно в неділі і свята
2:20	5:15	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.	2:55	9:45	до Іцкан (Ясс, Букарешту)
2:35	5:40	" " " " " " " " " "		3:05	до Кракова (Відня) Хабівки ч. Рянів
	5:55	з Сокала, Белзця і Любачова		3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
				3:20	до Янова від 1. мая до 30. вересня вкл.
				3:26	до Зимної води тільки від 7. мая до 10. вер.
				5:25	до Брухович
					до Ярослава
			Ніч		
				5:21	до Іцкан, Радовець, Кімполонга, Сучави
			12:50	6:40	до Кракова (Відня) від 1. черв. до 15. вер.
				6:50	до Янова від 1. чер. до 15. вер. т. в дні б.
				7:00	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша
				7:10	до Сокала і Рави рускої
				7:20	до Тернополя дворець головний
				7:42	" " " " " " " " " "
				7:47	до Янова від 1. жовтня до 30. мая 1900
				8:35	" " " " " " " " " "
				9:10	" " " " " " " " " "
			2:36	10:40	до Іцкан (Ясс, Галацу), Сучави
				10:50	до Кракова (Відня, Варшави), Яснока
				11:10	до Підволочиск, Бродів дв. головний
				11:32	" " " " " " " " " "
				4:10	до Кракова (Відня, Берліна)
				5:50	до Брухович від 7. мая до 10. вересня

ЗАМІТКА: Пору нічна числиться від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівниться ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Крапцких ч. 5) уділяє поясень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклада їзди.

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц.

Банку

Гіпотечного

2 купує і продає
всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім кур-
сі деннім не числячи ніякої
провізії.

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕРЪ”

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припорученє Всч. Духовенству і всім вірним Пресов. Митроп. і Пресов. Еп. Ординариатам всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскі зваради, збіжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих.

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1898 виносить:

Фонд резервовий	96.775 зр. 05 кр.	} 206.880 зр. 57 кр.
Резерва премій	64.263 " 12 " "	
Фонд основний	45.000 " " " "	
Резерва спеціальна	842 " 40 " "	

Тарифи «Дністра» дуже умірковані, услія «обезпечень» користні, а шкоди ліквідуются ся безпороволочно. До кінця 1898 року виносили виплачені шкоди 527.790 зр. 67 кр. Поліси «Дністра» приймає Банк краєвий при пожитках гіпотечних.

На жите можна обезпечатись через «Дністеръ» в Товаристві взаімних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнійші услія, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язичі.

Товариство взаімного кредиту «Дністеръ», стоваришенє з обмеженово порукою, уділяє пожитки за оплатою 5 $\frac{1}{2}$ % і 1% додатку на кошта адміністраційні за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителів, до сплати в ратах на 3 до 10 літ і приймає вкладки до опроцентованя від членів і третих осіб по 4%. Уділ членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожитку дістати може тільки член обезпечений в «Дністрѣ». Інформації уділяє Дирекция листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях де нема близько агентів «Дністра», приймає ся.

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просьвіти»).

Інформації і посередничтво до заклоченя обезпечень житєвих в найкористнійших комбинаціях.

Поміткі для пожитків Гов. валим обезп. і валим кред. «Дністеръ» на 5 $\frac{1}{2}$ % і 1% додатку на кошта адм.

ЛЕВ ЛОПАТИНСЬКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ
Драма з галицкого еміграційного руху в 4. актах.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

СВЕКРУХА
комедия в 3. актах з сільского жита.
Ціна книжки брошурованої 30 кр.

БЕАТА і ГАЛЬШКА
історична трагедия в 5. актах — з другої половини XVI. віку.
Ціна книжки брошурованої 40 кр.

Конкурс на мужа
шутка в 5. актах з міського побуту.
Ціна книжки брошурованої 35 кр.

ЯБЛОЧНИКАР
комедия в 1. актї опрацьована після німецкого.
Ціна книжки брошурованої 15 кр.

Сольо-терно
о повіданє з лютерийних пригод.
Ціна книжки 15 кр.
На почтову пересилку 5 кр.

У Львові набути можна в Ставропигійській книгарні.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя і посередничить в закупні:

Сьвітло церковне
впрост в фабрики Іа по 70 зр., Іа по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино
в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукції.

Зі складів висилає: **КАВУ** по 5 кіл. посліах почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20, 10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко **ВИНО** в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70, 4-10, 4-90 франко. — Іншті товари по умірених цінах.

КРЕДИТОВИЙ БАНК

приймає вкладки на

КНИЖОЧКИ

і опроцентує їх по

4 $\frac{1}{2}$ % на рік.